

අට්ටමො පාටො

සාගරො

සාගරසස දසසනං විනොදාවහං භවති. ධවලසසා විය ගව්ඡන්තියො කරඛගමාලායො පවට්ටන්ති. තථාපි කරඛගමාලා වෙලං නාතිකකමන්ති. කරඛගමඤ්ඤෙ ඵෙණානි සන්ති. ඵෙණානි ධවලානි භොන්ති. තසමා කරඛගානි ධවලානි භොන්ති. සාගරෙ මච්ඡා ජීවන්ති. තථා කච්ඡපා ච සිප්පී ච වසන්ති. සාගරජලං ඛරරසං භවති. තසමා සාගරජලසස ඛරොදකන්ති නාමං භවති. ඛරොදකෙන ලොණං නිඛබ්බෙත්ති. ලොණං පන ඡන්තං රසානං එකො රසො භවති. ලවණෙන විනා සුපච්ඡාඤ්ඤානං කුතො මධුරතතං. සාගරතො සතතං සීකරං ආවහනො සීතවාතො වායති. සමුද්දතීරං විනොදං ඡන්තියති. නානාජනා අනුදිනං සායණෙන තසමීං සන්තිපත්තති. සාගරාසන්නගාමවාසිකා කෙවට්ඨා මච්ඡ භන්ත්වා ජීවිකං කප්පෙත්ති.

(පාලි රචනා 2)

පදමාලාව

- සාගරසස - සාගරයේ
- විනොදාවහං - සතුට ගෙනදෙන
- ධවලසසා - සුදු අඟ්වයෝ
- කරඛගමාලා - රළපෙළ
- පවට්ටන්ති - පෙරළෙති
- වෙලං - වෙරළ

න අතිකකමනති	-	නො ඉක්මවති
මවජ්‍යා	-	මත්ස්‍යයෝ
කවජපා	-	ඉදිබුවෝ
සිප්පි	-	මුතු බෙල්ලෝ
බරරසං	-	ලුණු රස
ලොණං	-	ලුණු
ජනනං රසානං	-	සයවැදැරුම් රස අතරෙන්
මධුරතනං	-	මිහිරි බව
කෙවට්ටා	-	ධීවරයෝ /කෙවුලෝ
ඵණානි	-	පෙණ
බරොදකං	-	කරදිය
නිබ්බතෙනති	-	නිපදවයි
සතතං	-	නිරතුරුව
සීකරං	-	(පිනිබිඳු) වාතයෙන් විසුරුවන ලද ජලය
සමුදුතීරං	-	මුහුදු වෙරළ
අනුදිනං	-	දිනපතා
සනනිපතනති	-	රැස්වෙති

අභ්‍යාස

කථං - කෙසේ කිං නුබො - කිම ද කානි - මොනවා
කීදිසං - කෙබඳු කෙ - කවරහු කිං - කුමක්
කෙන - කුමකින්

1. 'සාගරො' පාඩම සිංහලට නගන්න.
2. පහත දැක්වෙන ප්‍රශ්නවලට පාලියෙන් පිළිතුරු සපයන්න.

උදා:- කෙ මවෙජ් හනඤා ජීවනති?
සාගරාසනනගාමවාසිකා මවෙජ් හනඤා ජීවනති

- i. තරඹගමාලායො කථං පවට්ටනති ?
- ii. කිං නුබො තරඹගමාලායො වෙලං අතිකකමනති?
- iii. තරඹගමඤ්ඤෙ කානි සනති?
- iv. සාගරජලං කීදිසං භවති?
- v. සාගරෙ කෙ ජීවනති, කෙ වසනති?

- vi. අත්‍යවශ්‍ය නුබො සාගරජලසෂ අපරනාමං?
- vii. සමුද්දතිරං කිං ජනයති?
- viii. කෙවට්ඨා කථං ජීවිකං කප්පෙහති?
- ix. කෙන ලොණං නිබ්බන්ධෙහති?
- x. කිං ක්වං සාගරං දිට්ඨපුබ්බො ?

අර්ථනිරූපණ ආධ්‍යාත විභක්තිය

මීට ඉහත පාඨමේ දී වර්තමානකාල හා අනාගතකාල ආධ්‍යාත විභක්ති දෙක හදාරා ඇත. වත්තමානා, හවිසසනති ඒ ආධ්‍යාත විභක්ති දෙකයි. මෙම පාඨමේ දී අතීතකාල ආධ්‍යාත විභක්තියක් වන අර්ථනිරූපණ සහ කාලයක් නොදක්වන පඤ්චමී ආධ්‍යාත විභක්ති හදාරමු. අද පටන් ආසන්න අතීතකාලයේ ක්‍රියාවක් ප්‍රකාශ කළ යුතු විට අර්ථනිරූපණ ආධ්‍යාතය භාවිත කෙරේ.

අර්ථනිරූපණ පරස්පද ප්‍රත්‍යය මාලාව
(ඊ, උං, ඔ, කු, ඉං, මහා)

පූර්ව	එකවචන			බහුවචන		
	සර්වනාමය	ප්‍රත්‍යය	ආධ්‍යාත පදය	සර්වනාමය	ප්‍රත්‍යය	ආධ්‍යාත පදය
පඨම	සො	ඉ ඊ	අපචි, පචි අපචි, පචි (පිසුචේය)	තෙ	උං, ඉංසු	අපච්චි, පච්චි අපචිංසු, පචිංසු (පිසුහ)
මජ්ඣම	කුං	ඔ	අපචො, පචො (පිසුචෙහි)	තුමෙහ	කු	අපචිකු, පචිකු (පිසුචෙහු)
උත්තම	අහං	ඉං	අපචිං, පචිං (පිසුචෙමී)	මයං	මහ, මහා	අපචිමහ, පචිමහ, අපචිමහා, පචිමහා (පිසුචෙමු)

අප්‍රජනනී අත්තනොපද ප්‍රත්‍යය මාලාව
(ආ, උභ, සෙ, වහං, අ, මෙහ)

	එකවචන			බහුවචන		
පූර්ව	සර්වනාමය	ප්‍රත්‍යය	ආබාහන පදය	සර්වනාමය	ප්‍රත්‍යය	ආබාහන පදය
පඨම	සො	ආ	අපවා, පවා (පිසුවේය)	තෙ	උභ	අපවු, පවු (පිසුවෝය)
මජ්ඣම	කුං	සෙ	අපව්සෙ, පව්සෙ (පිසුවෙහි)	තුම්හෙ	වහං	අපව්වහං, පව්වහං (පිසුවෙහු)
උත්තම	අහං	අ	අපව, පව (පිසුවෙමි)	මයං	මෙහ	අපව්මෙහ, පව්මෙහ (පිසුවෙමු)

පහත දැක්වෙන වගු හොඳින් නිරීක්ෂණය කරන්න.

අප්‍රජනනී පරසසපද

පඨම පූර්ව		මජ්ඣම පූර්ව		උත්තම පූර්ව	
එකවචන	බහුවචන	එකවචන	බහුවචන	එකවචන	බහුවචන
අධාවී,ධාවී අධාවී,ධාවී	අධාවීංසු, ධාවීංසු	අධාවො, ධාවො	අධාවීඤ්ඤ, ධාවීඤ්ඤ	අධාවීං, ධාවීං	අධාවීමහ, ධාවීමහ, ධාවීමහා, ධාවීමහා
අධාදී,ධාදී අධාදී,ධාදී	අධාදීංසු, ධාදීංසු	අධාදො, ධාදො	අධාදීඤ්ඤ, ධාදීඤ්ඤ	අධාදීං, ධාදීං	අධාදීමහ, ධාදීමහ, අධාදීමහා, ධාදීමහා

අහවී,හවී අහවි,හවි	අහවිංසු, හවිංසු	අහවො, හවො	අහවීඤ්ඤ, හවීඤ්ඤ	අහවිං, හවිං	අහවීමහ, හවීමහ අහවීමහා, හවීමහා
අවඤ්ඤ,වඤ්ඤ අවඤ්ඤ,වඤ්ඤ	අවඤ්ඤංසු, වඤ්ඤංසු	අවඤ්ඤො, වඤ්ඤො	අවඤ්ඤාඤ්ඤ, වඤ්ඤාඤ්ඤ	අවඤ්ඤං, වඤ්ඤං	අවඤ්ඤමහ, වඤ්ඤමහ අවඤ්ඤමහා, වඤ්ඤමහා

අස්සනනී අත්තනොපද

පඨම පුරිස		මජ්ඣම පුරිස		උත්තම පුරිස	
එකවචන	බහුවචන	එකවචන	බහුවචන	එකවචන	බහුවචන
අහවා, හවා	අහවුං, හවුං	අහවිසෙ, හවිසෙ	අහවිචනං, හවිචනං	අහව, හව	අහවීමෙහ හවීමෙහ
අචරා, චරා	අචරුං, චරුං	අචරිසෙ, චරිසෙ	අචරිචනං, චරිචනං	අචර, චර	අචරීමෙහ චරීමෙහ
අකිණා, කිණා	අකිණුං, කිණුං	අකිණිසෙ, කිණිසෙ	අකිණිචනං, කිණිචනං	අකිණ, කිණ	අකිණීමෙහ කිණීමෙහ
අඛසා, ඛසා	අඛසුං, ඛසුං	අඛසිසෙ, ඛසිසෙ	අඛසිචනං, ඛසිචනං	අඛස, ඛස	අඛසීමෙහ ඛසීමෙහ
අගමා, ගමා	අගමුං, ගමුං	අගමිසෙ, ගමිසෙ	අගමිචනං, ගමිචනං	අගම, ගම	අගමීමෙහ ගමීමෙහ

පඤ්චමී ආබ්‍යාන විභක්තිය

අනුකිරීමක් හෝ ආශීර්වාදයක් පැවසීමට පඤ්චමී ආබ්‍යාන විභක්තිය යොදා ගැනේ. එම නිසා එව, යව, තබවු යනාදී විධානයක් හෝ වේවා!, කෙරේවා!, සිටීවා යනාදී ආශීර්වාදයක් හෝ ප්‍රාර්ථනාවක් කළයුතු කල්හි පඤ්චමී ආබ්‍යාන විභක්තිය භාවිත කෙරේ.

පඤ්චමී ආබ්‍යාන පරසසපද ප්‍රත්‍යය මාලාව (තු, අනතු, හි, ට, මී, ම)

පූර්ව	එකවචන			බහුවචන		
	සර්වනාමය	ප්‍රත්‍යය	ආබ්‍යාන පදය	සර්වනාමය	ප්‍රත්‍යය	ආබ්‍යාන පදය
පද්ම	සො	තු	පවතු (වේවා)	තෙ	අනතු	පවනතු (වෙත්වා)
මජ්ඣම	කිං	හි	පව, පවාහි (වෙහිවා)	තුමෙහ	ට	පවට (වෙහුවා)
උත්තම	අහං	මී	පවාමී (වෙමීවා)	මයං	ම	පවාම (වෙමුවා)

පඤ්චමී අත්තනොපද ප්‍රත්‍යය මාලාව (තං, අත්තං, සසු, වෙහා, ඵ, ආමසෙ)

පූර්ව	එකවචන			බහුවචන		
	සර්වනාමය	ප්‍රත්‍යය	ආබ්‍යාන පදය	සර්වනාමය	ප්‍රත්‍යය	ආබ්‍යාන පදය
පද්ම	සො	තං	පවතං	තෙ	අත්තං	පවත්තං
මජ්ඣම	කිං	සසු	පවසසු	තුමෙහ	වෙහා	පවවෙහා
උත්තම	අහං	ඵ	පවෙ	මයං	ආමසෙ	පවාමසෙ

පහත දැක්වෙන වගු හොඳින් නිරීක්ෂණය කරන්න.

පඤ්චමී පරසසපද

පඨම පූර්ස		මජ්ඣම පූර්ස		උත්තම පූර්ස	
එකවචන	බහුවචන	එකවචන	බහුවචන	එකවචන	බහුවචන
ගව්ෂතු	ගව්ෂනතු	ගව්ෂ/ගව්ෂාහි	ගව්ෂථ	ගව්ෂාමී	ගව්ෂාම
හවතු	හවනතු	හව/හවාහි	හවථ	හවාමී	හවාම
වසතු	වසනතු	වස/වසාහි	වසථ	වසාමී	වසාම
ධොවතු	ධොවනතු	ධොව/ධොවාහි	ධොවථ	ධොවාමී	ධොවාම
ලීඛතු	ලීඛනතු	ලීඛ/ලීඛාහි	ලීඛථ	ලීඛාමී	ලීඛාම

පඤ්චමී අත්තනොපද

පඨම පූර්ස		මජ්ඣම පූර්ස		උත්තම පූර්ස	
එකවචන	බහුවචන	එකවචන	බහුවචන	එකවචන	බහුවචන
ගව්ෂතං	ගව්ෂනතං	ගව්ෂසසු	ගව්ෂවෙහා	ගවෙෂ	ගව්ෂාමසෙ
හවතං	හවනතං	හවසසු	හවවෙහා	හවෙ	හවාමසෙ
වසතං	වසනතං	වසසසු	වසවෙහා	වසෙ	වසාමසෙ
ධොවතං	ධොවනතං	ධොවසසු	ධොවවෙහා	ධොවෙ	ධොවාමසෙ
ලීඛතං	ලීඛනතං	ලීඛසසු	ලීඛවෙහා	ලීඛෙ	ලීඛාමසෙ

අභ්‍යාස

1. පහත දැක්වෙන ප්‍රශ්නවලට කෙටි පිළිතුරු සපයන්න.
 - i. අජ්ජතනී ආධ්‍යාතයෙන් කියවෙන්නේ කිනම් කාලය ද ?
 - ii. ගව්ෂතු, දදනතු, වදාහි, කරොථ, ලහාමී, වසාම යන පඤ්චමී ආධ්‍යාත විභක්ති පද යොදා වාක්‍ය හයක් සාදන්න.
 - iii. අජ්ජතනී හා පඤ්චමී ආධ්‍යාත විස්තර කෙරෙන බාලාවතාර පාඨ සොයා ලියන්න.
 - iv. ✓හු (හව) ධාතුව පඤ්චමී පරසසපදයෙහි වර්තගා, එහි තේරුම ලියන්න.
 - v. ✓හර ධාතුව අජ්ජතනී පරසසපදයෙහි වර්තගා, එහි තේරුම ලියන්න.

2. 'සාගරො' පාඨයෙන් ආබ්‍යාන පද දහයක් උපුටා දක්වා පහත වගුව සම්පූර්ණ කරන්න.

ආබ්‍යාන පදය	පඤ්චමී ආබ්‍යානය		අජ්ජනනී ආබ්‍යානය	
	එකවචන	බහුවචන	එකවචන	බහුවචන
1.හවතී	හවතු	හවනතු	අහවී, හවී	අහවිංසු, හවිංසු
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				

3. √කර ධාතුව අජ්ජනනී ආබ්‍යාන උභය පදයේත්, √චර ධාතුව පඤ්චමී ආබ්‍යාන උභය පදයේත් වර්තනා දක්වන්න.

4. පහත දැක්වෙන වගු සම්පූර්ණ කරන්න.

1 වගුව

ධාතුව	පඨම පූර්ස		මජ්ඣම පූර්ස		උත්තම පූර්ස	
	එකවචන	බහුවචන	එකවචන	බහුවචන	එකවචන	බහුවචන
√පව	පවතු		පව, පවාහි			පවාම
√චර		චරනතු		චරථ	චරාමී	
√හජ			හජ, හජාහි			
√කර				කරථ		
√හර						

2 වගුව

ධාතුව	පඨම පූර්ව		මජ්ඣම පූර්ව		උත්තම පූර්ව	
	එකවචන	බහුවචන	එකවචන	බහුවචන	එකවචන	බහුවචන
√පව	අපවී,පවී අපවි,පවි		අපවො, පවො		අපවිං, පවිං	
√චර		අචරිංසු, චරිංසු		අචරිසු, චරිසු	චරාමි	අචරිමහා, චරිමහා අචරිමහ, චරිමහ
√හජ						
√කර				කරථ		
√හර						

5. පහත වාක්‍ය සිංහලට නගන්න.

- i. පියදාසො පාණිනා මණිං ගණ්හි.
- ii. තුමෙහ අතිථිතං ආහාරං දදිසු.
- iii. යාවකසස හරියා මගෙහ ධාවි.
- iv. සිසසා පරිවෙණං පීඨානි හරිංසු.
- v. අහං දීපමහි සබ්බසු (සියලු තැන්හි) අචරිං.

6. පහත වාක්‍ය පාලියට නගන්න.

- i. සොරා කච්චකිත් මීතුරාට ගැසුවේ ය.
- ii. වෙළෙන්දෝ ගමෙන් ගමට ගියාහුය.
- iii. මම දිනපතා සවස මුහුදු වෙරළට ගියෙමි.
- iv. සොරු රජුගේ වාහනය සොරකම් කළහ.
- v. අපි සාගරයේ රළ දුටුවෙමු.

න තං කමමං කතං සාධු, යං කඛා අනුතප්පති

පසුතැවිලිවීමට සිදුවන පවිකම් නොකිරීම මැනවි.

(ධම්මපදපාළි, බාලවග්ග, 8 ගාථාව)